

ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Υπό

Δρος ΠΑΝ. ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

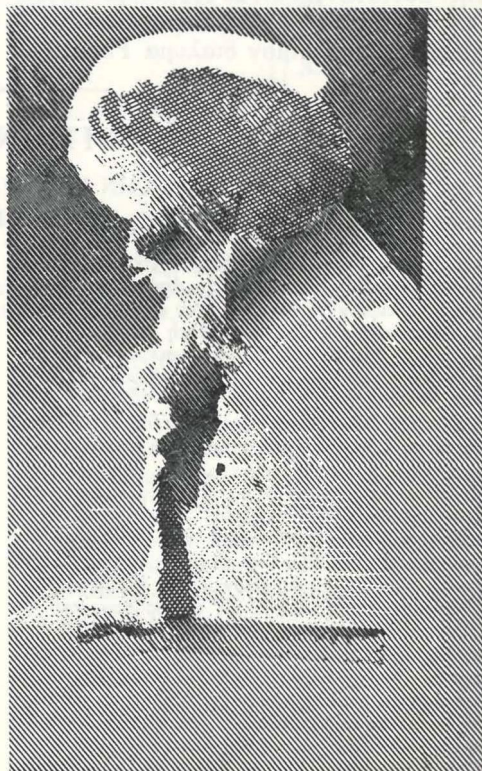
Βοηθοῦ τῆς Β' Κλινικῆς
τοῦ Μαιευτηρίου «Μαρίνα Ἡλιάδου»

Καὶ αὐτὸν τὸν χρόνον ξανάρχισε τὸ ἴδιο ἀγ-
χος μὲ τὰ ἀτομικὰ πειράματα. Ἐνας ὁλό-
κληρος κόσμος, πέρσι μὲ τοὺς Ρώσους,
φέτος μὲ τοὺς Ἀμερικανούς, ἀγωνιᾷ καὶ
διερωτᾶται γιὰ τίς συνέπειες αὐτῶν τῶν
πειραμάτων πάνω στὴ γενιά μας ἀλλὰ καὶ
στοὺς μελλοντικούς ἀνθρώπους. Καὶ καθη-
μερινῶς ψάχνει μὲ τοὺς εἰδικούς μετρητὰς
Geiger νὰ βρῇ τὴν αὐξήσει τῆς φυσικῆς ρα-
διενεργείας πέρα ἀπὸ τὰ ἐπιτρεπόμενα ὄ-
ρια. Καὶ τότε ἡ ἀγωνία του κορυφώνεται.

Ἦδη τὸ 1958, πρὶν ἀπὸ τὴν διακοπὴ
τῶν πειραμάτων, ἡ ραδιενέργεια ἀπὸ τίς
δοκιμὲς εἶχε παρουσιάσει δωδεκαπλάσια
αὐξήσει τῆς μέσης παρατηρουμένης διακυ-
μάνσεως ἢ ὅποια προσετίθετο κάθε μέρα
στὴν ἤδη ὑπάρχουσα κοσμικὴ ἀκτινοβολία.
Ἔτσι τὸ σῶμα μας ἀλλὰ καὶ οἱ τροφές μας,
ζωικὲς καὶ φυτικὲς, ἐβομβαρδίζοντο καθη-
μερινῶς ἀπὸ μεγάλες ποσότητες ραδιενερ-
γείας, μὲ ἀνυπολόγιστες ἴσως συνέπειες.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ βλάβες ἀπὸ τὴν ἀ-
κτινοβολία δὲν ἐκδηλοῦνται ἀμέσως. Δὲν
περιμένει, δηλαδὴ, κανεὶς ὅτι μὲ τὴν ἡύξη-
μένη ραδιενέργεια ποὺ δεχόμαστε ἢ ποὺ θὰ
δεχθοῦμε θὰ γερμίσουν τὰ Νοσοκομεῖα μὲ
ἀρρώστους. Ἡ δράσις τῆς εἶναι βραδεῖα καὶ
ἡ ἐκδήλωσις τῆς βλάβης μελλοντικὴ. Ἐξ
ἄλλου ραδιενεργὰ κατάλοιπα ἀπὸ τὰ δια-
σπώμενα στοιχεῖα τῶν δοκιμῶν, πέφτοντας
στὴ γῆ συνήθως μὲ τὰ σταγονίδια τῆς βρο-
χῆς, μολύνουν τὰ φυτὰ καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ζῶα.
Οἱ φυτικὲς, λοιπόν, καὶ οἱ ζωικὲς τροφές
μας, τὸ γάλα κλπ., παριστοῦν τὸ μέσον μὲ
τὸ ὅποιον εἰσάγομεν μέσα πιά στὸ σῶμα

μας ραδιενεργὰ στοιχεῖα. Αὐτὰ ἐγκαθί-
στανται ἀκολούθως στὰ διάφορα ὄργανα,
ὅπως π.χ. στὸν μυελὸ τῶν ὀστέων, κυρίως
δὲ στὰ παιδιὰ. Ἡ ζωὴ ὅμως αὐτῶν εἶναι
μακροτάτη, καὶ ἐπομένως ἡ δράσις των συ-
νεχῆς καὶ παρατεταμένη. Μὲ αὐτὸν, λοιπόν,
τὸν τρόπον δεχόμαστε ἀνηλεῆ βομβαρδι-

σμο από έξω με την ηύξημένη ακτινοβολία και από μέσα μας με τὰ ραδιενεργά στοιχεία.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐπιδράσεως δὲν εἶναι ἄμεσα ἀλλὰ μελλοντικά, δὲν μπορούμε νὰ ξέρουμε ἀπὸ σήμερα τίς ἀκριβεῖς συνέπειες τῶν πειραμάτων πάνω στὴν υγεία μας. Θὰ πρέπει ἴσως νὰ περάσουν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὸν χρόνο τῶν δοκιμῶν, ἴσως ὀλόκληρες γενιές, γιὰ νὰ ἔχουμε πείρα ἀπὸ αὐτὴ τὴν καινούργια μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀπὸ ὅ,τι ἐν τούτοις εἶναι γνωστό, ἡ ακτινοβολία προκαλεῖ λευχαιμία, καρκίνο καὶ σὲ μεγάλες δόσεις καταστρέφει ζωτικὰ ὄργανα τοῦ σώματος.

Πολὺ σκοτεινότερες εἶναι οἱ συνέπειες πάνω στὶς μέλλουσες γενιές. Ἀπὸ πειράματα πάνω σὲ ζῶα ξέρομε ὅτι μικρὲς δόσεις ακτινοβολίας προκαλοῦν ἀπότομες μεταβολές τῶν κληρονομικῶν τους ἰδιοτήτων, («μεταλλάξεις»), ὅπως λέγονται (mutatio), οἱ ὁποῖες φυσικὰ κληρονομοῦνται στοὺς ἀπογόνους, με ἀποτέλεσμα νὰ γεννῶνται καινούργια εἶδη με ἐντελῶς νέους χαρακτῆρες. Ἄν οἱ ατομικὲς δοκιμὲς με τὴν ηύξημένη ακτινοβολία ποὺ ἐκλύουν ἔχουν κάποια ἐπίδρασι στὴν κληρονομικὴ οὐσία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς δημιουργίας μεταλλάξεων δὲν μπορούμε νὰ ξέρουμε, εἶναι ὅμως πολὺ πιθανόν. Ἔτσι ἴσως ὅταν οἱ ἀπόγονοί μας γεννῶνται με διάφορες πλημμελίες στὴνωματική τους διάπλασι ἢ στὴν ψυχική τους ὑπόστασι θὰ καταρῶνται τοὺς προγόνους τους γιὰ τίς ἐπιπόλαιες καὶ ἀπάνθρωπες ἐνέργειές τους.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ οἱ αἰσιόδοξοι ποὺ πιστεῦουν ὅτι ὅσονδήποτε καὶ ἂν συνεχισθοῦν οἱ ατομικὲς δοκιμὲς, ἡ ακτινοβολία δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ ὅρια ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν υγεία μας ἢ τῶν ἀπογόνων μας. Ὅμως, παρὰ τὴν ἀντίληψι αὐτὴ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς προηγουμένους λόγους, τὰ ατομικὰ πειράματα ἀπηγορεύθησαν τὸ 1958 με κοινὴ συμφωνία ὄλων τῶν ατομικῶν Δυνάμεων. Καὶ πρῶτος ὁ Σοβιετικὸς Πρωθυπουργὸς Nikita Chruschtschow διεκήρυττε πρὸ τοῦ Ἐνωτάτου Σοβιετ τὸ 1960: «Ἐὰν ἡ μία πλευρὰ παραβιάσῃ τίς ὑποχρεώσεις (γιὰ τὴν διακοπὴ τῶν ατομικῶν

δοκιμῶν), τίς ὁποῖες ἐκούσια ἀνέλαβε, οἱ ὑπεύθυνοι θὰ σκεπασθοῦν με τὴν ντροπὴ καὶ οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου θὰ τοὺς ἐκφράσουν τὴν καταδικαστικὴ τους κρίσι». Μετὰ ἓνα χρόνο ὅμως πρῶτος παρεβίασε τὴν συμφωνία καὶ ἄρχισε χωρὶς αἰτία ατομικὲς δοκιμὲς πολλαπλασίας ἰσχύος τῶν μέχρι τοῦδε, βυθίζοντας στὸ ἄγχος ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ σκεπάζοντας τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτὸ με τὴν ντροπὴ γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ πλανῆτη μας.

Φέτος συνεχίζουν τὴν καταστροφὴ οἱ Ἀμερικανοί, δημιουργοῦντες με τίς ἐκρήξεις τους εἰκόνας ἀποκαλύψεως καὶ κολάσεως. «Τὰ ἀστέρια ἔσβησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν νησιῶν τῆς Χαβάης ἔζησαν δέκα συγκλονιστικὰ λεπτά, ποὺ θύμιζαν τὴν Γένεσι τοῦ Κόσμου, ὅπως τὴν περιγράφει ἡ Ἁγία Γραφή», γράφουν οἱ δυτικὲς ἐφημερίδες, καμαρώνοντας γιὰ τὴν «συνταρακτικὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἄθλου».

Ἐν τούτοις 3000 ἐπιστήμονες, γυναικολόγοι κυρίως καὶ ἐρευνηταί, ποὺ συνεκεντρώθησαν πέρσι στὴν Βιέννη γιὰ τὸ Παγκόσμιο Συνέδριο τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας, συνεζήτησαν μεταξὺ ἄλλων θεμάτων καὶ τίς συνέπειες τῶν ατομικῶν δοκιμῶν, με τὴν εὐκαιρία τῶν σοβιετικῶν πειραμάτων, καὶ κατεδίκασαν ὁμόφωνα τίς καταστρεπτικὲς αὐτὲς γιὰ τὴν υγεία τῶν ἀνθρώπων μεθόδους προαγωγῆς τῆς Ἐπιστήμης.

Παραθέτομε πιὸ κάτω τίς γνώμες μερικῶν ἐπιστημόνων, ὅπως τίς ἐξέφρασαν τότε στὸ Γυναικολογικὸ Συνέδριο.

Ὁ Καθηγητὴς Schubert, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ὀνομαστοὺς Γερμανοὺς ἀκτινοθεραπευτάς:

«Ἐμεῖς οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ ἐπιστήμονες βλέπομε με μεγάλη κατὰπληξι τὴν ἐπανάληψι τῶν ατομικῶν δοκιμῶν. Ἀπὸ χρόνια περιφανεῖς ἐπιστήμονες ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἔχουν ἀποδείξει τίς ἀνυπολόγιστες συνέπειες οἱ ὁποῖες μποροῦν νὰ ἐπακολουθήσουν ὄχι μόνον γιὰ τοὺς ζῶντας ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἔμβρυα. Με ἱκανοποίησι μπορέσαμε νὰ διαπιστώσωμε ὅτι ἡ ραδιενέργεια παρέμεινε σταθερὰ μετὰ τὴν ἀνα-

στολή τῶν δοκιμῶν. Ἔτσι σὲ 10 περίπου χρόνια θὰ φθάσωμε στὰ φυσιολογικά ἐπίπεδα. Ἡ ἐλπίς αὐτὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὸ φυσιολογικόν, ἤδη ἐξέλιπεν.»

Ἡ Καθηγητὴς Κнауs, ὁ παγκοσμίως γινώστος Αὐστριακὸς ἐπιστήμων ἀπὸ τὸν περίφημον νόμο του γιὰ τὶς γόνιμες καὶ μὴ ἡμέρες τοῦ κύκλου, καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Γυναικολογικῆς Ἑταιρείας:

«Ἐκπλήττομαι, γιὰτὶ διερωτῶμαι μάταια γιὰ τὸ νόημα αὐτῶν τῶν μέτρων. Δὲν θὰ πρέπει βέβαια νὰ ἀναμένεται ἄμεσος καὶ ὀξὺς κίνδυνος ἀπὸ τὶς δοκιμές. Πρέπει δηλαδὴ νὰ διακρίνη κανεὶς μεταξὺ τῶν φυσικῶν καὶ ἱατρικῶν ἐπιδράσεων τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀκτινικῶν ἐπιδράσεων ἀφ' ἑτέρου. Ἐνας ὀξὺς κίνδυνος θὰ ὑπαισέρχεται μόνον μετὰ μίαν μαζικὴν ἐκκρηξίν. Τότε ὅμως θὰ ἦτο πλεόν πολὺ ἀργά...»

Ἡ μεγαλύτερα ἀντίδρασις προήρχεται ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας ἱατροὺς. Ὁ Dr. Josphito Kuibu:

«Ὅποιος ἔχει ζήσει τόσο ἄμεσα τὶς φρικτὲς συνέπειες μιᾶς ἀτομικῆς ἐκρήξεως ὅ-

πως ἐμεῖς οἱ Ἰάπωνες, καὶ ἀσχολεῖται ἀκόμη 16 ὀλόκληρα χρόνια μετὰ τὴν ρίψιν τῆς βόμβας μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὀψίμων ἐπακολούθων αὐτῆς, αὐτὸς καὶ μόνον μπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὸ ζεσθικῶμα μας.»

Ἐνας Ἰάπων ἱατρός:

«Καὶ μόνον τὸ ἄγχος ἀπὸ τὶς νέες δοκιμές, θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει ἀνυπολόγιστες συνέπειες γιὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων.»

Ἐνας Ρῶσος γυναικολόγος:

«Οἱ ἐπιδράσεις τῆς ραδιενεργείας ἐκ τῶν δοκιμῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπεριτιμῶνται. Ἡ θεραπεία πάντως μετὰ ἀκτίνες δείχνει ὅτι διὰ τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ μετὰ τὴν θεραπευτικὴν ἔννοια ἀπαιτεῖται προσεκτικὴ δοσολογία καὶ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις.»

Μιὰ Ρωσὶς ἱατρός, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέθη ὑπὸ δημοσιογράφων τὸ ἐρώτημα σχετικὰ μετὰ τὶς συνέπειες τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν γιὰ τὴν ὑγείαν μας, προσεποιήθη ὅτι δὲν κατάλαβε τὴν ἐρώτησιν, ἀν καὶ διευπλώθη γερμανικὰ, γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ, στὶς τρεῖς δηλαδὴ ἐπίσημες γλώσσες τοῦ Διεθνοῦς Γυναικολογικοῦ Συνεδρίου, στὸ ὁποῖον καὶ αὐτὴ συμμετεῖχε.

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΤΟΜΩΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΝ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΑΡΑΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΝ

Δύο καὶ πλεόν εκατομμύρια ἀτόμων ἀποθνήσκουν ἑτησίως ἐκ καρκίνου, μιᾶς ἐκ τῶν ὀλίγων ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν ὀλονὲν καὶ περισσότερα θύματα, παρὰ τὰς προόδους τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς ἔκθεσιν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἑγείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀπέχει εἰσέτι πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν ἢ ἔστω καὶ τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας αὐτῆς. Ἄνω τῶν πέντε ἐκατομμυρίων ἀτόμων, συνεχίζει ἡ ἔκθεσις, πάσχουν ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς, ἐνῶ διὰ κάθε ἀσθενῆ ἐκ καρκίνου ὑπάρχουν ἐπίσης τέσσαρα ἢ πέντε άτομα τὰ ὁποῖα ὑποφέρουν ἀπὸ κάποιαν μορφήν προκαρκινικῆς ἀσθενείας. Σημειοῦται ἐπίσης αὐξήσις τῶν χρονοματῶν καρκίνου, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἄλλα μάλιστα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους—ὡς ἡ λέπρα, ἡ σύφιλις, ἡ φυματίωσις καὶ ἡ ἐλονοσία—ἐμφανίζονται τώρα πολὺ ἀραιότερον ἀπὸ ὅσον παλαιότερον καὶ ἐνδεχομένως νὰ ἐξαφανισθῶν ἐντελῶς.

«Δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι—συνεχίζει ἡ ἔκθεσις—πῶς ἀνατρέπεται ὁ μηχανισμὸς ὁ ὁποῖος καθορίζει τὴν ζωὴν τῶν κυττάρων, οὔτε τί προκαλεῖ τὴν μετατροπὴν ἐνὸς ὄγκου εἰς κακοήθη. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ καρκίνος ὑφίσταται εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει περιοχὴ μετὰ πληθυσμὸν μὴ προσβληθέντα ὑπ' αὐτοῦ». Περαιτέρω ἀναφέρεται ὅτι ὁ καρκίνος τοῦ δέρματος—ἡ συνηθεστέρα μορφή τῆς ἐπαράτου ἀσθενείας—δύναται νὰ προκληθῇ ὑπὸ χημικῶν καὶ φυσικῶν παραγόντων, ραδιενεργείας, ἀκόμη δὲ καὶ τοῦ ἡλίου. Ὁ καρκίνος τοῦ δέρματος συναντᾶται συχνὰ εἰς γεωργούς, ναυτικούς καὶ ἄλλους ἐργάτας οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὸ ὑπαίθριον. Ἐπίσης ὁ καρκίνος τοῦ στόματος συναντᾶται συχνὰ εἰς τὴν Ἰνδίαν—ὅπου ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερα ἀναλογία ἐναντι καρκίνων εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ σώματος—καὶ συνδέεται μετὰ τὴν συνηθειαν τοῦ μασήματος καπνοῦ καὶ φύλλων δένδρου ὀμοίου πρὸς πιπεριάν.